

мер. На нашу думку потрібно виходити з правила, що в якому б публічно доступному місці не знаходилась людина вона завжди буде в «полі зору» хоча б однієї камери.

Тож, з огляду на все вищесказане вважаємо за необхідність впровадження сучасних передових технологій у роботу поліцейських з метою полегшення виявлення та розслідування злочинів, а також забезпечення безпеки людей та громадян.

Бібліографічні посилання:

1. Пефтієв Д.О. «Використання систем інтелектуального відеоспостереження в забезпеченні публічної безпеки» [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://eir.pstu.edu/bitstream/handle/123456789/10717/%D0%9D%D0%B0%D1%86_%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D1%96%D1%86%D1%96%D1%8F_p152-156%20%28%D1%81.%20151-155%29.pdf?sequence=1.

2. В Донецкой области начала работу интеллектуальная аналитическая система видеонаблюдения и контроля правопорядка UASC / ITCUA «від 29.12.2016 / [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://itc.ua/news/v-donetskoj-oblasti-nachala-rabotu-intellektualnaya-analiticheskaya-sistema-videonablyudeniya-i-kontrolya-pravoporyadka-uasc-video/>.

3. В США набирают популярность камеры видеонаблюдения / BBC [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.bbc.com/russian/society/2013/04/130429_usa_cctv_surveillance.

Грисенко П.А., курсант

Науковий керівник –
к.ю.н., доц. **Сердюк Л.М.,**
доцент кафедри теорії
та історії держави і права

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ПРИНЦИП РІВНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН: ПОНЯТТЯ, ЗМІСТ ТА ФОРМИ ЙОГО ПРОЯВУ

Серед принципів права важливе місце належить принципу рівності конституційних прав і свобод громадян, який означає, що дооднойменних суб'єктів не можуть застосовуватися будь-які розрізнення, винятки, обмеження чи переваги з огляду на певні їх властивості. Зміст цього принципу виявляється у рівності прав і свобод; рівності юридичних властивостей, у межах яких суб'єкти права здійснюють свою діяльність; в рівності перед законом і судом.

У ст. 24 Конституції України зазначено, що громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не може бути привілеїв за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших

переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками [1]. Принцип рівності є не тільки одним із фундаментальних конституційних принципів в правовому просторі України, а й визнається міжнародним співтовариством, про що наголошується у міжнародних правових актах з питань захисту прав і свобод людини і громадянина, зокрема у ст.ст. 1,2,7 Загальної декларації прав людини 1948 р., у ст. 14 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р., у ст. 1 Протоколу № 12 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р., у ст.ст. 14, 26 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 р. [4, с. 44]

Принцип рівності конституційних прав і свобод громадян передбачає рівність громадян усіх національностей, шляхом дотримання їх прав у всіх сферах суспільного життя. Виважена мовна політика є важливою складовою побудови правової та соціальної держави в Україні, що сприятиме її процвітанню. Поряд з цим існує цілий ряд проблем, які потребують нагального вирішення. Це насамперед необхідність формування Концепції державної етно-національної політики. Прийняття достатньої кількості нормативно-правових актів, які б регламентували питання міжнаціональних відносин у державі, оскільки існуючі нормативні акти в більшій мірі носять декларативний характер, не відповідають реаліям сьогодення. Міжетнічні відносини потребують нормативного впорядкування не дивлячись на їх толерантність. Інновації, які мають місце у культурному розвитку держави, повинні базуватись на ціннісних орієнтирах, поряд з цим, важливим чинником повинно бути збереження національних традицій держави [4, с. 45].

В Україні принцип рівності конституційних прав і свобод громадян дотримано щодо етнічних груп на рівні повсякденних відносин.

Основний Закон нашої держави закріплює рівні можливості процесуального характеру в процесі реалізації однакових за змістом та обсягом прав і обов'язків учасників судового процесу.

Принцип рівності конституційних прав і свобод громадян є одним із загальних принципів права та відображає сутність принципів права в цілому. Даний принцип є сукупністю ідей, положень, основних засад, які зумовлені закономірностями суспільного розвитку, рівнем правової культури, моральними цінностями суспільства, загальносуспільними потребами та інтересами [2, с. 125].

Одним із проявів принципу рівності конституційних прав і свобод громадян є рівність за ознакою статі, що дістав назву принципу гендерної рівності.

З точки зору наукового та практично вивіреного підходу щодо розуміння гендерної рівності, ця категорія розглядається як: історичний чинник; якісно нова базова основа соціального середовища новітнього світу; пріоритетний показник сучасної цивілізації; фундаментальна цінність;

реально можливий напрямпрогресивного розвитку і національних перетворень; сучасна форма оптимального упорядкування суспільного життя; критерій (показчик) визначення ролі та місця національного суспільства у світовому та європейському соціальних просторах[3, с. 105].

І хоча в літературі при визначенні змісту рівноправності, керуючись буквральним розумінням цього терміну, нерідко звертають увагу лише на один її бік — рівність прав і свобод людини і громадянина, не слід забувати про інший аспект — рівність обов'язків. Демократична рівноправність представляє собою органічну єдність як прав, так і обов'язків[2, с. 126].

Таким чином, необхідно визнати, що реалізація рівноправності учасників суспільних відносин найчастіше неможлива без створення дійсно рівних можливостей для реалізації прав і обов'язків.

Поряд з цим існують проблемні питання реалізації принципу рівності конституційних прав і свобод громадян, зокрема: непропорційний розподіл матеріальних та соціальних благ, нераціональне використання трудового потенціалу, недостатнє забезпечення балансу між попитом та пропозицією на ринках праці, велика різниця у доходах, відсутність чи обмеження певними чинниками можливостей різних верст населення в повній мірі реалізувати надані конституційні права, оскільки існують високі соціальні бар'єри. У значній мірі на дані процеси впливає загострення фінансово-економічної кризи як в світі, так і в Україні[4, с. 46].

Вирішення цих завдань в значній мірі сприятиме реалізації принципів справедливості, соціальної рівності, забезпеченню прав та свобод людини та громадянина, взаємної відповідальності суспільства, держави та її громадян.

Отже, принцип рівності прав і свобод людини і громадянина в Україні – це зумовлений потребами розвитку Української держави і суспільства та визнаний Конституцією України універсальний принцип, який являє собою основоположну, керівну, фундаментальну ідею, що характеризуються загальною значущістю, вищою імперативністю й у концентрованому вигляді визначає формальну рівність прав і свобод людини і громадянина та охоплює, по-перше, застосування єдиного масштабу прав і свобод до всіх осіб, по-друге, виключає привілеї чи обмеження прав і свобод людини і громадянина за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими обставинами; по-третє, рівність прав і свобод людини і громадянина через рівність їх обов'язків; по-четверте, рівність всіх перед законом; по-п'яте, рівність прав і свобод чоловіка і жінки, окреслюючи цим зміст та сутність конституційного права України і виступаючи, таким чином, основним соціальним орієнтиром конституційно-правового регулювання [2, с. 128].

Бібліографічні посилання:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // ВВР, 1996, № 30, ст. 141.
2. Васильченко О.П. Зміст принципу рівності прав та свобод людини і громадя-